

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

לעגל פינות!

לכל אחד מאתנו יש חולשות וחסרונות. החכמה בחיי הנישואין היא לא להבליט אותם, אך על פי שכן הזוג כבר מכיר אותם ויודע עליהם.

הבלטת המומים תגרום לדחייה ולהקטנת הערך של בן הזוג בעיני חברו וממילא יתקררו היחסים. נא לזכור, כדור הארץ עגול, וממנו נלמד לעגל פינות ושפיצים ולדאוג שכן הזוג לא יתקל בהם...

לפנינו מספר דוגמאות:

לגברים רבים יש 'מחלה' שהם אוהבים לישון. בעצם, זה התחיל אצלם כבר למחרת החתונה. נחתה עליהם כזאת עייפות שבכל הזדמנות הם שואפים להגיע למצב אופקי כשהראש מונח על הכרית. לפעמים אשה שואלת את עצמה: עם מי בעלי התחתן, איתי או עם הכרית?...

אחרי שישן לילה שלם, הוא יכול בקלות להמשיך לישון עוד כמה שעות... וכשהיא רואה זאת, היא מתמלאת זעם והערך שלו בעיניה יורד. וכל כך למה? מרגיז אותה שהיא ערה והוא ישן. היא נזכרת באנשים שקמים לפני זריחת השמש, והוא - לא רואה את השמש... בעל יקר, דע לך שזו הפגנת חולשה.

היא אמרה לך: קום! אז תקום. רוצה לישון? תכנס לרכב, תשכיב את הכסא ותישן עד ועד בכלל... אבל לא לזיךה?

בעל אחד שאל פעם: למה אחרי שקיבלתי בעבודה 'עובד מצטיין' חמש פעמים, אשתי עדיין לא מעריכה אותי? אשתו ענתה: כי רק אני יודעת מי הוא ומה הוא, כל התנהגותו בעבודה היא רק תחפוש... אם נסתכל על המציאות נראה שהיא צודקת. כשבעל יוצא לעבודה הוא לובש חולצת מותגים, מכנסי ג'ינס, ונעליים אופנתיות. הוא מתגלח ומתיז בושם על הפנים... כל כך נעים להיות בחברתו... ובמקום העבודה, כל מי שעובר בדרכו מקבל חיבוק וברכות. בשעה עשר הוא שואל את חברו: איציק להכין לך קפה?

ואני שואל: למה לאשתך לא הכנת קפה לפני שיצאת מהבית?! כשהוא מגיע הביתה... ה'בטריה' של הנחמדות כבר נגמרה... הוא עולה במדרגות וחרבות יוצאות לו מהעיניים. אשתו שומעת אותו צועד בחדר המדרגות וצועקת: הַכְּתָף שֶׁקָּי! והבית עובר לדום... הוא נכנס הביתה ונוהם: עוד פעם מקרוני? נמאס לי מהשניצל... בעל יקר, אולי כדאי שתישאר בעבודה, שם אתה יותר נחמד...

פרשת השבוע

הרצון להתחנך

"וַיַּעֲמֵר יַצְחָק לְה' לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲמֵר לוֹ ה' וַתְּהֵר רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקַרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתִּלְלָה לְדַרְשׁ אֶת ה'". הזכרנו פעם את הסיבה מדוע האבות והאימהות היו עקרים. המטרה היתה לעשות נתק מוחלט בין בית לבן בתואל ותרח לבין בית ישראל.

עם ישראל התחיל את דרכו ללא שום סיכוי, שהרי אם האבות והאימהות לא יכלו להוליד אז אין מציאות שיווצר עם. ובכל זאת מעל גדרי הטבע הקב"ה פוקד עקרות ועקרים והתחילה הילודה.

גם בפרשתנו יצחק ורבקה מתפללים על העקרות. ואמרו חז"ל: "וַיַּעֲמֵר יַצְחָק לְה' לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא..." מה פירוש - "לנוכח"? כלומר גם הוא היה עקר מה שהיה לה היה לו. מכל מקום הקב"ה שמע את תפילתם - "ותהר רבקה אשתו". מהנס הגדול הזה נולדו שתי תינוקות - יעקב ועשיו. כבר בהריון הם לא הסתדרו שנאמר "ויתרצצו הבנים בקרבה..." כשהייתה רבקה עוברת ליד פתח של עובדי אלילים התינוק היה רוצה לצאת, על פתח של בית מדרש התינוק גם רוצה לצאת. רבקה חשבה שמדובר בתינוק אחד הפכפך פעם רוצה מצוות ופעם הוא רוצה עבירות. לכן אמרה: "... אם כן למה זה אנוכי?" - כלומר למה אנכי בקשתי הריון.

ואז היא הלכה לדרוש ולחקור ממה קורה פה. רבקה הגיע לבית המדרש של שם ועבר ואז אמר לה ה' שזה לא ילד אחד אלא שני ילדים בקרבו. כששמע זאת רבקה היא נרגעה וחכתה ללידה. ובלידה נולד הראשון אדמוני כולו כאדרת שיער וקראו לו עשו, ואח"כ יצא אחיו כשידו אוחזת בעקב עשו וקראו לו יעקב. כשגדלו הנערים עשו היה צד ואיש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ולומד תורה.

שאלו חז"ל: שני הילדים הללו מאימא אחת נולדו, לשני הורים צדיקים יצחק ורבקה, וכן לסבא וסבתא צדיקים - אברהם ושרה. שניהם הלכו ללמוד תורה יחד, שניהם התחנכו באותו חינוך נפלא של האבות. וכאן באה השאלה: מפני מה זה יצא צדיק וזה יצא רשע?? הרי לשניהם היה את הנתונים הכי טובים להצליח, למה הפער בניהם הלך וגדל? התשובה לכך פשוטה - זה רצה להתחנך וזה לא!

קוראים יקרים ההורים יכולים לתת לילדים את כל הטוב שבעולם, לשלוח אותם למחנכים הטובים ביותר, לבתי הספר המעולים ביותר, ובכל זאת יש לילדים את הבחירה להיטיב או להרשיע. אנחנו לא יכולים לשלוט על הבחירה של אנשים, בסופו של דבר האדם הוא הבוחר לכאן או לכאן.

ואפילו שרואים נטיות מסוימות אצל הילדים לטוב או לרע עדיין יש להם בחירה חופשית לאן ללכת. שהרי עשו כבר בבטן אמו רצה לעבוד עבודה זרה כלומר היה לו נטייה לזה, מכל מקום כותב הרב דסלר זצ"ל, שנתנו לעשו הכוחות גם כן לעמוד בפני פיתויים כאלה ואם עשו אך היה רוצה היה מתגבר על יצרו והופך להיות צדיק לפחות כמו יעקב, הוא אשר אמרנו קודם - עשו לא רצה להתחנך ויעקב כן, והתוצאות מוכחות לאורך ההיסטוריה.

שבת שלום - אבנר קוזאס

חוטפים מתקשרים לקמץ אחד ומבקשים דמי כופר עבור בנו. הקמץ שואל אותם, "יש לילד שמיכה בלילה?" החוטפים מרגיעים אותו ואומרים: "כן." הקמץ שואל אותם, "יש לו אוכל ומים?" "כן", משיבים החוטפים, "יש גם אוכל ומים." הקמץ אומר להם, "אז אולי גם תבואו לקחת את אחיו!?"

בדיחה

"עצירת התאוה בזמן האכילה זהו המבחר שבתעניות"

(רבנו יונה)

פתגם השבוע

התמודדות עם חוצפה

עד שאנחנו ההורים שואלים - למה הילדים חוצפנים? כדאי שנשאל את עצמנו - האם אנחנו לא חוצפנים???

גילויי חוצפה בין בני הזוג היום זה דבר נפוץ לצערינו. כמובן שאסור להתחצף אחד לשני ביננו לבין עצמנו וכל שכן לא ליד הילדים!

אם כן איך אנחנו המבוגרים נבלום חוצפה הדדית? דוגמאות: יום שישי קצר, מירי קורעת תחת עומס העבודות, בישולים ניקיונות, התארגנויות... ומשה בעלה יושב בסלון וקורא ספר. לפתע היא נגשה אליו בחמת זעם ואמרה לו מה דעתה עליו מיום החתונה ועד היום בצורה פוגעת ומעליבה, איך משה צריך להגיב? אסור לו לענות לה באותה מטבע (אפילו שהיא צודקת בטענה כלפיו) ולרדת לזירה שלה.

אלא משה יקום ממושבו יפנה אליה ויאמר: "מירי אני בעלך, אני לא מוכן לשמוע מילים כאלה ולסבול התנהגות כזו, כאשר תשני את דיבורך אשמע אותך!" נא להסתובב וללכת, אסור להמשיך במערכה זו. מירי הועמדה במקומה והבינה את הטעות.

יהודה ביקש מאשתו שתכין לו עוף לאורחת ערב והיא הכינה חביתה. יהודה לא ידע את נפשו מרוב כעס בא אליה בחמת זעם ואמר מילים שלא יאמרו.

אסור לאשתו לרדת לרמה שלו - שהרי למדנו "אל תען כסיל כאלותו" אלא תפנה אליו מיד ותאמר לו בצורה נחרצת: "יהודה אני אשתך ואני לא אסבול מילים כאלו בשום פנים ואופן, כשתלמד לרסן את תגובותיך אתייחס אליך" נא להסתובב וללכת. יהודה קצת היה בהלם אבל הבין את הטעות.

סיפור לשבת

פרנסה מהשמיים

מעשה שבאו שניים לדין תורה לפני הרב בעל ספר "מגלה עמוקות": האחד - גביר מעשירי העיר, והשני-תלמיד חכם גדול. התובע היה הגביר, הוא פתח את תביעתו ואמר: ברצוני לתבוע את החכם לדין על כך שהיפר את ההסכם שעשיתי עמו!

ומה היה ההסכם? תלמיד חכם זה היה רגיל לצורך פרנסתו ללכת לשוק כל יום למשך כמה שעות, היה מוכר את סחורתו, וכאשר ראה שהרוויח די פרנסתו לאותו יום, היה חוזר לבית המדרש וממשיך להגות בתורה עד אמצע הלילה.

והנה העשיר בראותו זאת, התעורר בליבו לחשוב כי אין זה נאה שתלמיד חכם כזה יעסוק בשוק במסחר, ועל כן ניגש אליו והסכימו ביניהם כי מעתה ואילך ישלם העשיר את כל הוצאותיו וצרכיו, וכך יוכל התלמיד חכם לשקוד על התורה באין מפריע.

כך עשו למשך תקופה מסוימת, ואולם לאחרונה זה כמה ימים שהעשיר שם לב לפתע שהחכם חזר למסחרו. כאשר העיר לו על הפרת ההסכם, נענה הלה ואמר כי הוא חוזר בו מההסכם, וכבר אין ברצונו לקבל ממנו תמיכה כלכלית.

הגביר סירב לשמוע על כך - הסכם זה הסכם! אך החכם אף הוא לא אבה לשנות את דעתו. משלא הגיעו לכלל הסכמה, החליט הגביר לתבוע את החכם לדין תורה.

התפלא הרב על החכם, מדוע חזר בו מההסכם, אחר שכל הרווח הוא שלו שיוכל להגות בתורה כל היום, וזה היה משוב חייו ענה החכם ואמר כי אכן בתחילה. כך חשב אף הוא, שמעתה ירווח לו ויוכל לעסוק בתורה באין מפריע, ולכן נתן את הסכמתו להצעת הגביר, ואולם כעבור תקופה קצרה הוא הרגיש שהדבר גורם לו הפסד בעניין אחר:

הנה עד עכשיו כאשר היה נזקק לעסוק במסחר לצורך פרנסתו, בכל יום שהיה קם ממיטתו היה מרגיש שעליו להתפלל על מזונו, שיזמין לו ה' סחורה בזול, ושיוכל למכרה ביוקר, ושיזדמנו לו קונים מיד ולא יצטרך להישאר בשוק הרבה שעות, וכדומה משאר עניינים הקשורים לצורך פרנסתו.

ובזה היה מרגיש כל היום שהוא תלוי בחסדי הבורא, ועיניו היו נשואות אל ה' בתפילה מדי יום ביומו על כל פרט ופרט שיצליח.

אולם מאז שהסכים עם העשיר על העסק הנ"ל, הנה לפתע רואה הוא ששוב אינו מרגיש את עצמו תלוי כל כך בחסדי הבורא עולם כאשר היה אז, בהיות שהעשיר נותן לו כל הוצאותיו ואין לו כל כך על מה להתפלל כאשר היה מתפלל אז על כל פרט בכוונת הלב.

ובגלל החיסרון הזה החליט שמקח טעות היה לו בכל העסק הזה, המפריע לו מדבקותו בה', שיהיה מרגיש שתלוי בחסדיו ממש ויהיו עיניו נשואות אליו בתמידות, ועל כן אינו יכול להמשיך לקיים את ההסכם.

(עין חמד)

שבת רווקות ופנויות

ארגון 'ביתנו החדש' שמח להזמין אתכן לסופ"ש במלון בוטיק 'ליטוב' בירושלים

פרשת וישלח - ו"ג-ו"ג 3 כסלו תשע"ח 23-24/11/18

במהלך השבת יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א בנושא מציאת זיווג, השקפה לחיי הנישואין והעצמה אישית.

צוות שדכניות מנוסות ילוו אתכן במהלך השבת

פנסיון מלא - וכיבוד עשיר במהלך השבת!

לפרטים והרשמה: 1599-59-59-39 3 שעות

מספר המקומות מוגבל

